

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning angående folketingets ombudsmands beretning for året 1956.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3625).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 151 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet statsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Sagføreres møderet for højesteret, voteringsordningen i højesteret og nordiske sagføreres møderet).

(Første behandling findes i tidenden sp. 503, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 369).

Der var stillet 34 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Edel Saunte): Den betænkning vedrørende ændringer i retsplejeloven, der nu ligger på det høje folketings bord, er resultatet af en langvarig og meget indgående behandling i udvalget. Der har været holdt 12 møder, og udvalget har indhentet en række oplysninger fra forskellig side, haft forhandling med justitsministeren og med repræsentanter for højesteret, og vi har modtaget en række deputationer og henvendelser. De skriftlige hen-

vendelser, vi har modtaget, er optrykt i betænkningen, og jeg går ud fra, at folketingets ærede medlemmer har gjort sig bekendt med disse.

Bestræbelserne i udvalget har i første række været rettet mod at opnå den bedste retsplejemæssige ordning; men i anden række har de også været rettet mod at opnå så stor samling om denne vigtige lovændring som muligt. Det er klart, at hvis man skal opnå samling i en så vanskelig sag, må der gives efter både fra den ene og fra den anden side, og det er sandelig sket i denne sag. Adskillige af os har følt lidt i retning af, at vi både har fået hugget en hæl og klippet en tå; men alligevel tror jeg, at resultatet, når alt kommer til alt, er blevet således, at et flertal i det høje ting vil være tilfreds dermed.

Der er i det store og hele, som jeg sagde, opnået enighed om lovforslaget. Hele udvalget er enige om den formulering, der nu foreslås med hensyn til voteringen i højesteret og til voteringen i landsretterne i borgerlige sager. Vi er enige om at indføre advokattitlen. Vi er enige om, at de nordiske sagførere skal have møderet her i landet. Vi er enige om, at loven skal træde i kraft den 1. juli 1958, og vi er enige om en række småændringer, som er indført ved samme lejlighed. Vi er enige om, at man skal beskytte betegnelsen advokat, sådan som man før beskyttede sagførertitlen, og at sagførertitlen også fremover skal være beskyttet. Vi er enige om, at de nuværende titelindehavere er berettiget til fortsat at føre den titel, de har nu, ligesom vi er enige om, at de også skal være berettiget til at føre advokattitlen, hvis de foretrækker det. Vi er også, omend måske med smerte, blevet enige om, at gebyret for bestallingen fremtidig skal være det højeste gebyr: 200 kr., således at den graduering, vi har nu: 200 kr., 120 kr. og 60 kr., bortfalder. Vi er enige om, at det er unødvendigt at ulejlige kongen med at give tilladelse til, at tjenestemænd driver advokatvirksomhed, idet vi trøstigt overlader til justitsministeren at træffe afgørelse i dette spørgsmål. Vi er også enige om, at den pligt til at anmelde kontorsted, som sagførere hidtil har haft, ophæves; jeg har en fornemmelse af, at denne anmeldelsespligt ikke i overvældende grad er blevet overholdt. Vi er endvidere enige om, at fuldmægtige hos advokaterne ikke fremtidig